

Художні промисли України

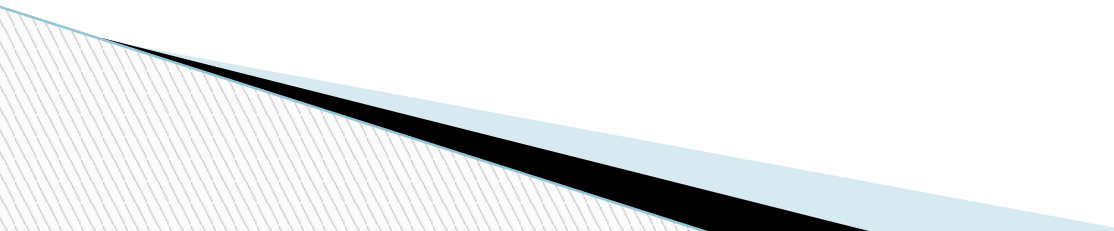

Художні промисли України — одна з історично зумовлених організаційних форм народного декоративно-прикладного мистецтва, яка являє собою виготовлення художніх виробів при обов'язковому застосуванні творчої ручної праці.

Декоративно-прикладне мистецтво і предметно-духовний світ людини

Включає в себе численні види художньої практики. Це плетіння і ткацтво, розпис і вишивка, різьблення і виточування тощо. Одні види — кераміка, обробка кісті і каменю, плетіння — виникли на зорі людської цивілізації, інші молоді: мереживо, гобелен, вироби з бісеру, витинанки з паперу.

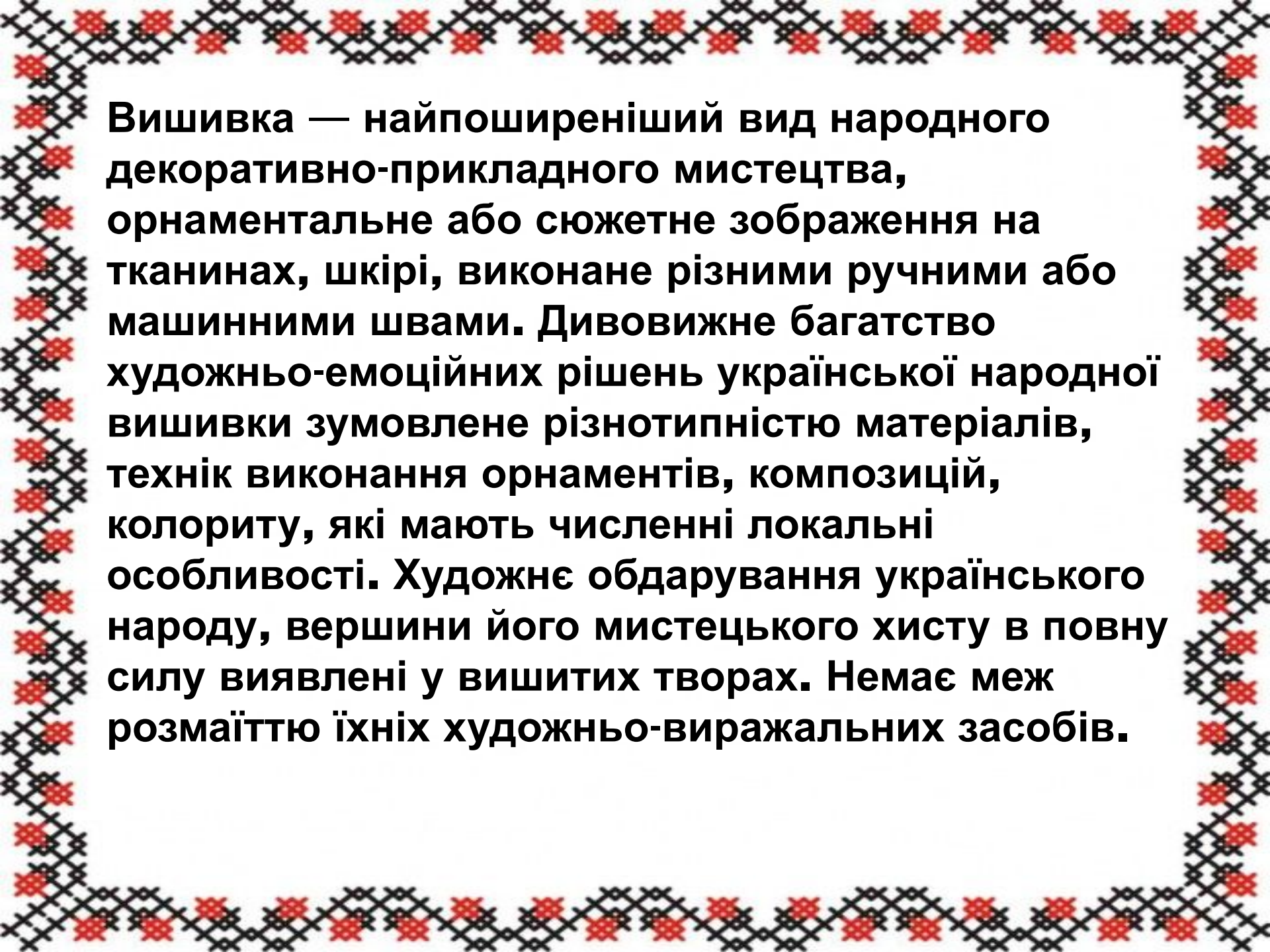

Ткацтво — один з найдавніших і найважливіших елементів національної культури України. Художнє ткацтво — це ручне або машинне виготовлення тканин на ткацькому верстаті. Ткацьке виробництво об'єднує підготовку сировини, прядіння ниток, виготовлення з них тканин і заключну обробку: вибілювання, фарбування, ворсування, вибивання тощо.

Килимарство — це виготовлення килимів, а також килимових виробів (гобеленів, доріжок, килимових покриттів) ручним або машинним способом. Важливе значення мають добір і якість сировини (волокон), відповідна підготовка пряжі, прядіння ниток, їх фарбування, техніка ткання, принципи орнаментально-композиційного розв'язання і кінцева обробка, виробів: зарублення, в'язання тороків, вирівнювання, вичісування.

Вишивка — найпоширеніший вид народного декоративно-прикладного мистецтва, орнаментальне або сюжетне зображення на тканинах, шкірі, виконане різними ручними або машинними швами. Дивовижне багатство художньо-емоційних рішень української народної вишивки зумовлене різнотипністю матеріалів, технік виконання орнаментів, композицій, колориту, які мають численні локальні особливості. Художнє обдарування українського народу, вершини його мистецького хисту в повну силу виявлені у вишитих творах. Немає меж розмаїттю їхніх художньо-виражальних засобів.

В'язання — популярний вид українського домашнього заняття, який полягає в виготовленні суцільного полотна або окремих виробів ляді петель.

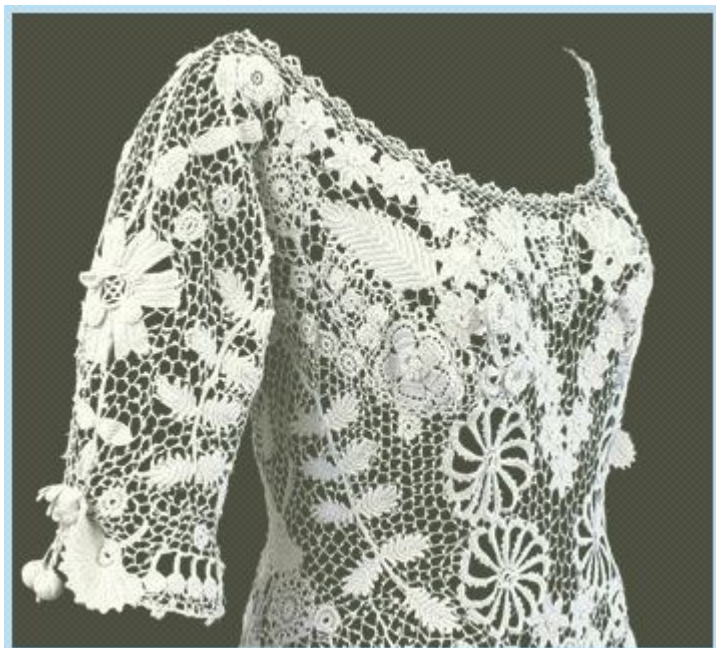

Вибійка, розпис (вибиванка, набіка, друкованиця, мальованка, димка, синильниця) — це тканини з візерунками, нанесеними за допомогою різьблених дощок (форм, печаток, стемпів); декорування тканин, коли орнамент утворюється не в процесі ткання, а наноситься на готову тканину, друкується. Дослідники вибійники часто називають її народною графікою. Відмінність назв обґрунтовується різними техніками вибивання узорів, періодами виготовлення та побутування в окремих регіонах України.

Vest (Leibyk)

Мереживо — один із популярних видів народного декоративного мистецтва. Ажурні, сітчасті, декоративні вироби з лляних, шовкових, бавовняних, металевих та інших ниток. Мереживо виготовляється для оздоблення одягу, прикрашання тканин інтер'єрного призначення.

vyshyvanka.ucoz.ru

Художня обробка шкіри — цей вид декоративно-прикладного мистецтва з специфічними прийомами формоутворення і оздоблення утворює чимало естетично-досконалих побутових речей: взуття, одягу та ін.

Освоєння людиною глини — першого пластичного і порівняно твердого матеріалу для виготовлення посуду та магічно-ритуальних фігурок — припадає на епоху палеоліту: Десь з цього часу можна вважати появу ще одного напряму декоративно-прикладного мистецтва — кераміки.

Художнє плетіння — це вид декоративно-прикладного мистецтва, що означає процес виготовлення творів, виробів з природних рослинних матеріалів. Плетені вироби відомі з епохи, де їх виплітали як місткості для зберігання зерна.

Художня обробка дерева в Україні

У народному мистецтві України існує виготовлення художніх предметів з дерева, які пов'язані з різьбленням. Особливо інтенсивне виробництво побутових речей, прикрашених різьбленим орнаментом, розвивалося на Полтавщині. Вже у XIX ст. воно мало тут масштаби та характер промислу. Тисячі родин щороку готували свою продукцію для продажу на ярмарках.

**Підготувала учениця 8
класу
Буяк Софія**

